

Örmény-katolikus pap Gyergyószentmiklóson

Szeptember 7-én Gyergyószentmiklós örmény katolikus közössége és minden jelenlevő hármias örömnepben részesedhetett. Ezen a napon ünnepelték az örmény katolikus templomban Kisboldogasszony napjának búcsúját. A nap másik két nagy eseménye: öt év után újból örmény szertartás szerint, örmény és magyar szentmiseáldozatot mutatott be az új plébános, *Puskás Attila* kettős rítusú pap.

Jakubinyi György gyulafehérvári r.k. érsek és örmény apostoli kormányzó *Puskás Attilát* szeptember 1-i hatállyal egyben kinevezte örmény vicarius generalisnak (általános helynöknek) és beiktatása is most történt, főtisztelendő *Hajdó István* r.k. főesperes plébános közreműködésével. Az egyházközség nevében elmondott köszöntő után a főesperes úr kiemelte a pap pásztori küldetését, a kisebbség papjaként a viharokban való helytállást: már nem kell félni a villámoktól, mert van pap, aki, ha kell, felvállalja a villámhárító szerepét, a nehéz megpróbáltatások ellenére is a küldetéshez való hűséget.

Ezután kezdődött az örmény liturgia, magyar részek beiktatásával. A szentbeszédben *Attila* atya a boldog élet példaképét emelte ki a Szűzanya életének fontosabb eseményein keresztül. A kórus magyar és örmény énekkel tette ünnepélyesebbé a szentmisét.

A körmenetben is mindenki egy szívvel vett részt, az Egyház zarándokútját jelképezve, melyben a különböző rítusú keresztények egy testet alkotnak, melynek feje Krisztus.

A szentmise után *Attila* atya édesanyja így nyilatkozott: „Három gyermekemet Istentől kaptam, és mindet felajánlottam. Elfogadtam fiam döntését, s örömöm telik benne. Örvend a szívem, hogy örmény őseink hitét adja tovább. A közösséget szolgálva, új reményt, új életet ad, lelki öröm számomra. Tudom emellett, hogy nem könnyű hivatást és életformát választott.”

Székely származású édesapja hozzátette: „Az elmúlt 80 esztendőben az erdélyi örmények és székelyek sorsa hasonló megpróbáltatásokon ment keresztül. Feleségem révén is közelebb kerülhettem az örményekhez, rokonszenvezek velük. Mindkét nemzetségnek kisebbségben kell megőriznie ősei hagyományát. Bár fiam először orvos akart lenni, most lelki orvosá vált. Küldetése egyben újból élővé tenni az elárvult közösséget:”

Az egyháztanácsosok nagy reményeket fűznek új papjukhoz: „Lesz, aki összefogja a közösséget. Új élet kezdeténél állunk. Egy igazi pásztort látunk benne, aki bátorít és elindít az igazi örmény szokásokat megtartó és egyházi életet élő egyházközség felé. Szükség van rá nem csak itt, hanem egész erdélyi örmény közösségünkben. Szeretnénk meghívni a Gyergyószentmiklóson és környékén élő minden örmény származásút, hogy jöjjön és együtt építsük újjá lelki templomunkat”

Attila atya papi hivatásának előzményeire így emlékszik vissza: „Először az orvosi pálya vonzott, de 18 évesen mégis a papság felé indultam el. Útközben sokat csiszolódtam, alakult bennem a papi eszménykép, főleg a világ felé történő misszió ragadott meg. Hivatásom kibontakozását a római Germanicumban folytatott tanulmányok, s főleg a jezsuita lelkiség segítette elő.”

Az örmény identitástudat fokozatosan erősödött fel benne.

„Gyermekorom óta tudtam örmény származásomról, de nem sokat foglalkoztam vele. Az érsek úr tudomást szerezve örmény származásomról, felajánlotta, hogy kiküld az örmény rítussal ismerkedni. Az örmény liturgia és az örmény nemzet értékeiben való elmélyülés 2001 után következett be. *Nersesz Péter* bejruti örmény pátriárka támogatásának köszönhetően a római Örmény Kollégium diákjaként tanultam tovább. Végiglátogatva Európában és Közép-Keleten az örmény közösségeket, és eljutva Örményországba is, felfedeztem az ősi forrást, és megértettem, kik az örmények, kik voltak őseim.”

Erdélybe hazakerülve számos feladat várta. Küldetéséről a következőket mondta: „Erdély példa lehet Európa számára a népek és rítusok együttéléséről. Missziós

küldetésem a magyarság felé is szól: tudatosítani bennük, hogy az örmények azonosulása a magyarsággal kulturálisan az egész nemzetet gazdagította. Az örmény liturgia is egy csodálatos színfolt lehet a magyar imaéletben, a magyar görög katolikusok imái mellett a lefordított örmény imák is gazdagabbá teszik a lelki életet.”

Örmény helynökként Puskás Attila a legfontosabb feladatának a következőt tartja: „Minél hamarabb ki kell adni egy kétnyelvű szertartáskönyvet az erdélyi plébániák számára, hogy a ma már csak magyarul beszélő örmény hívek megértsék, és be tudjanak kapcsolódni az örmény liturgiába. Csak így sikerülhet az ősi szokásokat élővé tenni mindenki számára.”

Remélem sikerül Erdélyben feleleveníteni az örmény-magyar-katolikus gyökereket, összekovácsolni, és segíteni egy fává való terebélyesedésüket.

Haraga Attila Kálmán

Hintás Diana

Három sikeres évtized a Kolozsvári Magyar Operánál

Harminc évvel ezelőtt fiatal énekesnő került a Kolozsvári Magyar Operához: *Kirkósa Júlia*, aki hamarosan az intézmény vezető magánénekesé lett. A szerepek sokasága, a siker nem kápráztatta el, mindvégig megmaradt szerény, öntudatos, fegyelmezett, a saját értékeit el- és felismerő művésznő. Mindezek a kvalitások végigkísérték egész életében, példát mutatva a jövő generációnak, emberként és művészként egyaránt. Jól sáfarkodott tehetségével: ezt mi sem bizonyítja jobban, mint tavalyi szerepei, hiszen most is sikeres fellépéseket tudhat maga mögött, gondoljunk csak az idei Kriza-gálára.

Gazdag pályája nyugdíjasként sem zárult le teljesen: tovább énekel, tanít, doktorál. Kívánjunk hát egészséget és kitartást 31. színiévadjához abban a reményben, hogy lesz még alkalmunk hallani-látni a Kolozsvári Magyar Opera színpadán.

- *Hogyan látod magad harminc év távlatából?*

- Egyszerre sok és kevés a Kolozsvári Magyar Opera színpadán eltöltött három évtized. Sok, mert harminc év fél emberöltőnyi idő. Kevés, mert mire az énekes eljut oda, hogy „minden a kisujjában legyen”, akkor rájön, hogy maholnap le kell vonulnia a színpadról.

- *Hogyan fogadtak akkor operaházi kollegáid, és milyen emlékeket őrzöl első szerepedről?*

- Minden fellépés élményszámba ment. Első szerepemet, Grisi Luciát (Schubert-Berté: Három a kislány című operettjéből) Horváth Béla tanította be. Ő volt az, aki felhívta a figyelmemet a színpad irratlan szabályaira, többek között arra, hogy a színházi előadás közös produkció, amelynek sikeréhez mindannyian hozzájárulunk: énekesek, zene-, ének- és balettkari tagok és a mindvégig láthatatlan műszakiak. Ami a fogadtatást illeti: kedvesen fogadtak, a tegezés magától értetődő volt idősebb, tapasztaltabb kollégákkal is. Talán az is közrejátszott, hogy mindegyikünknek megvolt a maga szerepköre, senki számára nem jelentettem konkurenciát. Ami a beugrást illeti: Székelyföldön vendégszerepeltünk, az első este Thúry Erzsébet művésznő lépett fel ebben a szerepben, aztán én. Semmi sem tűnt akkor nehéznek.

- *Milyen nehézségeket tapasztaltál az első években?*

- Friss végzettként, színpadi tapasztalat nélkül kezdtem a pályát, amelynek kibontakozásában jelentős szerepe volt *Trenka Éva* érdemes művésznő, akit még 1973 őszén megkerestem, és megkértem: fogadjon tanítványai közé. Ennek főleg azért éreztem szükségét, mert az operához kerülve hangfajt kellett váltanom: át kellett vennem *Albert Annamária* művésznő repertoárját. Mai tapasztalatommal kivihetetlennek tartom huszonévesként elénekelni azokat a szerepeket. Voltak olyanok, amelyeket a mai napig nem